

SİVİL FAŞİST HITLER SEÇİMLE GELMİŞTİ

Aydınlık Dergisi, 12 Eylül 2010

Yıldırım Koç

1919 yılında Alman İşçi Partisi kuruldu. 1920 yılı Nisan ayında bu partinin adı Ulusal Sosyalist Alman İşçi Partisi (Nazi) olarak değiştirildi.

Ulusal Sosyalist Alman İşçi Partisi (Naziler) 1928 Mayıs seçimlerinde 800 bin oy alabildi ve 12 milletvekili çıkardı. Ulusal Sosyalist Alman İşçi Partisi, 1930 Eylül seçimlerinde 6,4 milyon oyla 107 milletvekiline sahip oldu. 1932 Temmuz seçimlerinde ise 13,7 milyon oyla oy oranını yüzde 37,4'e, milletvekili sayısını da 230'a yükseltti. Sosyal Demokratlar 8,0 milyon (yüzde 21,6), Komünistler 5,3 milyon (yüzde 14,4), Katoliklerin denetimindeki Merkez Partisi 4,6 milyon (yüzde 12,5) ve Milliyetçi Parti de 2,2 milyon (yüzde 5,9) oy aldı.

1932 Kasım seçimlerinde Ulusal Sosyalist Alman İşçi Partisi'nin oyları 2 milyon azaldı. Sosyal Demokratların oyları ise 700 bin düşerken, Komünistlerin oyları 700 bin arttı. Milliyetçi Parti'nin oyu da yaklaşık 800 bin yükseldi. 1932 Temmuz seçimlerinde Nazilere oy verenlerin bir bölümü sandıklara gitmedi. Alman işçilerinin önemli bir bölümü de demokratik seçimlerde Nazilere oy verdi.

Seçimler demokratikti. Alman işçi sınıfı, 1920'lerde bile dünya işçi sınıfı ve sendikacılık hareketinin en önemli parçalarındandı. Uluslararası sendikal örgütlerin önemli bir bölümünde Almanlar hakimdi ve bu örgütlerin genel merkezleri Almanya'daydı. Alman işçi sınıfı, 13 Mart 1920 tarihindeki gerici Kapp darbesini genel grevle geri püskürtmüştü. Alman sendikalarının ve Sosyal Demokrat Parti'nin "Demir Cephe" adıyla bir yarı-askeri savunma örgütü vardı.

Alman işçi sınıfının ne kadarı, bu birikimine ve gücüne karşın, Naziler içinde yer aldı ve Naziler'e oy verdi?

Nazi Partisi iktidara gelmeden önce işyerlerindeki işçiler üzerinde etki sağlamak amacıyla Ulusal Sosyalist Fabrika ve Büro Hücre Örgütü adıyla bir yapılanma oluşturdu. 1933 öncesinde bu örgütün 170 bin dolayında üyesi bulunuyordu.

Nazi Partisi'nin SA timleri üyelerinin yaklaşık yüzde 55'i mavi yakalı işçilerden oluşuyordu. Naziler özellikle Saksonya bölgesinde işçi sınıfı içinde etkiliydi. Parti üyelerinin yaklaşık yüzde 40'ı mavi yakalı işçiydi. Nazilerin en yüksek oyu aldıkları 1932 Temmuz seçimlerinde, Nazi oylarının da yaklaşık yüzde 40'ının mavi yakalı işçilerden geldiği ve her 4 mavi yakalı işçiden 1'inin Nazilere oy verdiği tahmin edilmektedir. Genel bir kanı, işsizlerin Nazileri desteklediği biçimindedir. Ancak, yapılan araştırmalara göre, işsizlerin yaklaşık yüzde 13'ü Naziler'e oy verdi. İşsizlerin yaklaşık yüzde 25'i Alman Komünist Partisi'ni destekledi.

Naziler bu oy gücüne ulaşınca, Devlet Başkanı Hindenburg, 30 Ocak 1933 tarihinde Almanya başbakanlığına Hitler'i atadı. Diğer bir deyişle, Hitler'in başbakanlığa gelişi dönemin Alman Anayasası'na uygun demokratik bir süreçti; Hitler'i, çoğunluğunu Alman işçi sınıfının oluşturduğu Alman halkı başbakan yaptı. 5 Mart 1933 seçimlerinde seçime katılım oranı yüzde 88 gibi yüksek bir düzeydeydi. Naziler 17,3 milyon (yüzde 43,9), Sosyal Demokrat Parti 7,2 milyon (yüzde 18,3), Komünist Partisi 4,8 milyon (yüzde 12,3), Katoliklerin desteklediği Merkez Partisi 4,4 milyon (yüzde 11,7) ve Milliyetçi Parti de 3,1 milyon (yüzde 3,8) oy aldı.

Hitler'in başbakanlığa atanması sonrasında, Alman Genel Sendikalar Federasyonu (ADGB) Hitler konusunda "tarafsız" olduğunu ilan etti. ADGB'nin 1921-1933 döneminde genel başkanlığı görevini üstlenen Theodor Leipart, "hangi tür hükümet rejimi olursa olsun toplumsal sorumluluklar yerine getirilmelidir," dedi ve 1 Mayıs'ın Naziler tarafından "ulusal emek günü" olarak kabul edilmesini de memnuniyetle karşıladı. Hıristiyan sendikalar ve işverenlerin denetimindeki sendikalar da yeni hükümetle işbirliği yapmaya hazır olduklarını açıkladılar.

Bu yılların en önemli üç uluslararası sendikal merkezinden biri olan Uluslararası Sendikalar Federasyonu (IFTU) Yönetim Kurulu 16-17 Şubat 1933 günleri yaptığı toplantısında Almanya'daki kritik durumu ele aldı. Toplantıya, Alman Genel Sendikalar Birliği (ADGB) delegasyonu da katılıyordu. Bu toplantıda, Uluslararası Taşımacılık İşçileri Federasyonu (ITF) Almanya'ya mal sevkiyatını durdurmak amacıyla taşımacılık işkolunda bir

grev örgütlenmesini önerdi. Alman sendikacıları bu öneriye karşı çıktılar. IFTU Yönetim Kurulu'nun yeni Hitler Hükümeti'ni eleştiren bir karar kabul etmesi istendi. Alman sendikacılar bu öneriye de karşı çıktılar. Hitler Hükümeti'nin tepkisinden çekinen Alman sendikacılar, yabancı yardım önerilerini de geri çevirdi. IFTU Yönetim Kurulu'nun kabul edebildiği tek karar, mümkün olan en yakın tarihte genel konseyin toplantısını düzenlemektir. Bu toplantı 8-11 Nisan 1933 tarihlerinde gerçekleşti. Bu toplantıya, Alman sendikacılarından kimse katılmadı. ADGB, IFTU'dan, Almanya'da yapılan uygulamalarla ilgili olarak hiçbir kararın alınmamasını ve hiçbir bildirin yayımlanmamasını istedi. ADGB, bazı uluslararası kuruluşların Almanya'ya ilişkin eleştirilerini de "yalan" olarak nitelendirdi.

1933 yılı 1 Mayıs'ı ADGB tarafından Naziler'in istediği biçimde "ulusal emek günü" olarak kutlandı. Naziler, kendi düzenledikleri 1 Mayıs kutlamalarına Alman sendikalarının (ADGB) da katılmasını istediler. Bu öneri ADGB Yönetim Kurulu'nda değerlendirildi. Bu öneriye karşı çıkan tek kişi, 1922 yılında Sovyet Rusya'dan ayrılıp Almanya'ya gelen ve zaman içinde ADGB İstatistik Bölümü'nün sorumluluğunu üstlenen Vladimir Woytinsky idi. Woytinsky oylamada "hayır" oyu kullandı ve ardından görevinden istifa etti.

Sendikaların bu teslimiyetçi tavrına rağmen, 2 Mayıs 1933 günü Nazi SA ve SS'leri Almanya'daki tüm sendika binalarını işgal ettiler. Alman sendikaları bir direniş göstermeden tamamiyle teslim oldu.

Faşizmin yalnızca askeri darbelerle geldiğini sananlara veya sanmamızı isteyenlere hatırlatılır.